



# Politikernas trygghets- undersökning 2012–2013

*Fördjupning*



Politikernas  
trygghetsundersökning  
2012–2013

Fördjupning

**Brå – centrum för kunskap om brott och åtgärder mot brott**  
Brottsförebyggande rådet (Brå) verkar för att brottsligheten minskar och tryggheten ökar i samhället. Det gör vi genom att ta fram fakta och sprida kunskap om brottslighet, brottsförebyggande arbete och rättsväsendets reaktioner på brott.

URN:NBN:SE:BRA-576

© Brottsförebyggande rådet 2014  
Författare: Lisa Wallin & Sanna Wallin  
Omslag: Tove Hennix  
Produktion: Ordförandet AB

Brottsförebyggande rådet, Box 1386, 111 93 Stockholm  
Telefon 08-401 87 00, fax 08-411 90 75, e-post [info@bra.se](mailto:info@bra.se), [www.bra.se](http://www.bra.se)

Denna rapport kan laddas ner från Brås webbplats [www.bra.se](http://www.bra.se)

# Innehåll

<b>Inledning</b> .....	4
<b>Effektivisering av enkät efter utvärdering</b> .....	6
Jämförelse av undersökningarna .....	7
<b>Utsatthet och sociala medier</b> .....	10
Utsatthet i sociala medier .....	10
Aktivitet i sociala medier .....	12
Faktorer inom uppdraget .....	13
<b>Slutord</b> .....	18
<b>Referenser</b> .....	20

# Inledning

Inför 2011 gav regeringen Brottsförebyggande rådet (Brå) i uppdrag att genomföra en undersökning av omfattningen och utvecklingen av hot och våld med mera mot förtroendevalda. Uppdraget gavs som en del i åtgärd 11 i den nationella handlingsplanen för att värna demokratin mot våldsbejakande extremism (regeringens skrivelse 2011/12:44).

Utifrån regeringens uppdrag gjorde Brå en första kartläggning av hot och våld mot förtroendevalda i Sverige. Kartläggningen redovisades i rapporten *Politikernas trygghetsundersökning 2012* (PTU 2012). Nära 14 000 ordinarie ledamöter i Sveriges riksdag och fullmäktigeförsamlingar (kommuner, landsting och regioner) tillfrågades om sin utsatthet för trakasserier, hot och våld under 2011. Datainsamlingen gjordes i första hand genom en webbenkät och i andra hand genom en postenkät. Av de förtroendevalda i undersökningen uppgav 16 procent att de någon gång under 2011 utsattes för trakasserier, hot eller våld som de sätter i samband med sitt uppdrag som politiker.

Inför 2013 fick Brå i uppdrag av regeringen att följa upp 2012 års undersökning, och resultaten presenterades i maj 2014 (PTU 2013). Totalt sett var det 20 procent av samtliga förtroendevalda som utsattes för trakasserier, hot eller våld någon gång under 2012. Andelen som utsattes för hot eller trakasserier var 19 procent, medan andelen som utsattes för våld var 2,7 procent. Mer om de båda undersökningarna finns att läsa i huvudrapporterna (Brå 2012:14, Brå 2014:9) samt de tekniska rapporterna (Brå 2013:9, Brå 2014:16).

## Frågeställningar

I uppdraget till Brå i 2014 års regleringsbrev ingick även att göra en fördjupad analys utifrån resultaten i PTU 2012 och PTU 2013, vilken redovisas här. Fördjupningen fokuserar på två frågeställningar.

Den första frågeställningen är hur metodförändringar inför PTU 2013 påverkat resultaten och möjligheterna att jämföra resultaten mellan de två mätningarna. Erfarenheter från den första mätningen låg till grund för förändringar av framför allt sättet att ställa frågor i enkäten. Det var nödvändigt, men kan också innebära att resultaten blir annorlunda och att det blir svårt att jämföra resultaten från de båda undersökningarna. Denna frågeställning undersöks genom att en systematisk jämförelse mellan några av de centrala resultaten från de två mätningarna – PTU 2012 och PTU 2013.

Den andra frågeställningen gäller vad framför allt PTU 2013 ger för information om utsatthet som är relaterat till sociala medier, utöver vad som framgått i tidigare redovisningar. Det har tidigare framgått att just utsatthet via sociala medier är den vanligaste formen av utsatthet. De ovan nämnda metodförändringarna beträffande enkätfrågorna gällde också frågorna om sociala medier. Dessa förhållanden, samt det faktum att sociala medier numera kommer att bli en så viktig kontaktarena, gör det motiverat att titta närmare på resultaten om utsatthet via sociala medier och lyfta fram ytterligare delresultat som kan bidra till kunskapsbilden om förtroendevaldas utsatthet.

# Effektivisering av enkät efter utvärdering

I den första undersökningen som gjordes 2012 (PTU 2012) användes en webbenkät och en kompletterande postenkät. Enkäten inleddes med frågor om bakgrundsförhållanden, såsom tid som förtroendevald, antal uppdrag, typ av uppdrag, uppdragets/uppdragens omfattning etc. Därefter följde sex screeningfrågor om olika former av utsatthet: *misshandel, skadegörelse, hot och enskilda händelser av trakasserier utan att förövaren varit fysiskt närvarande, enskilda händelser av trakasserier där förövaren varit fysiskt närvarande samt upprepade händelser av trakasserier från en och samma person eller grupp*. Till dem som hade utsatts ställdes frågor om vad det var för typ av händelse inom de kategorier de utsatts för, och en beskrivning av den senaste händelsen efterfrågades. Slutligen ställdes frågor om konsekvenser av utsattheten samt om information och rutiner kring säkerhet.

PTU 2012 var en fullskalig testundersökning som utvärderades efter det att slutrapporten sammanställts vad gäller enkät, datainsamling och analys. Av utvärderingen framkom att alltför få respondenter blivit utsatta för vissa händelser för att dessa ska kunna brytas ned i resultatredovisningen. Enkäten var väldigt omfattande med frågor som kunde upplevas som repetitiva om man hade utsatts för flera olika former av utsatthet, vilket kan skapa viss irritation. Detta kan ha påverkat bortfallet i viss utsträckning. En omfattande enkät är resurskrävande då den medför många variabler att analysera och respondenterna utsatts för en onödig mängd frågor. Användarbarheten är särskilt viktig vid en återkommande undersökning då samma respondent kan komma att tillfrågas vid flera undersökningstillfällen. En så effektiv enkät som möjligt är naturligtvis önskemålet.

Utifrån utvärderingen av PTU 2012 kunde enkäten inför kommande undersökning (PTU 2013) förkortas avsevärt, främst genom att strukturen förändrades. I PTU 2013 tillfrågades respondenten om denne utsatts för olika former av konkretiserade händelser i stället för ”brott eller liknande obehagliga händelser”.



I PTU 2012 efterfrågades till exempel utsatthet för ”misshandel”, medan PTU 2013 efterfrågade utsatthet för ”knuff eller liknande”, ”spark, slag eller liknande”, ”våld med vapen” samt ”annan form av våld”. Dessutom betonades att endast händelser som upplevts som direkt hotfulla skulle uppges. Skälet till förändringen var att underlätta för respondenterna att förstå enkätfrågorna, men också öka möjligheten för dem att faktiskt kunna ge ett svar på det som efterfrågas. Genom att tydligt beskriva de händelser som efterfrågas undviks även en över- och underrapportering. Dessutom fångar PTU 2013 upp utsattheten i sociala medier bättre än PTU 2012. I den första kartläggningen efterfrågades enbart utsatthet för *hot* i sociala medier, medan det i den nästkommande kartläggningen efterfrågades utsatthet för både *hot och påhopp* i sociala medier. I PTU 2012 uppgav 1 procent att de utsatts för hot via sociala medier som den *senaste händelsen*, medan det var 8 procent i PTU 2013 som uppgav att de utsatts för *hot och påhopp* via sociala medier *någon gång under 2012*.

## Jämförelse av undersökningarna

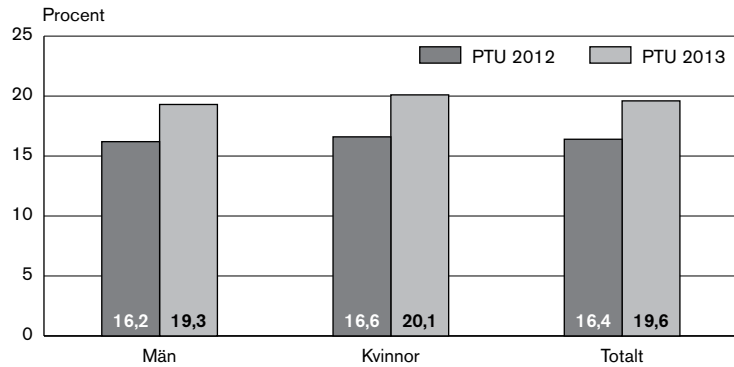
Effektiviseringen av enkäten genom metodförändringar gör att det inte går att säga något om hur trakasserier, hot och våld mot förtroendevalda har *utvecklats*. Nedan följer några resultat från de båda kartläggningarna där det beskrivs hur metodförändringarna påverkat jämförbarheten. Det finns flera indikatorer som tyder på att PTU 2013 fångat fler ”mindre allvarliga” händelser, såsom hot och påhopp via sociala medier, än PTU 2012. Dock är det viktigt att påpeka att hot och påhopp som sker via sociala medier inte nödvändigtvis behöver vara mindre allvarliga än hot och trakasserier som sker på annat sätt.

### Utsatthet

Andel utsatta totalt bland samtliga förtroendevalda var högre i PTU 2013 än i PTU 2012 (figur 1). Samma resultat gäller vid en uppdelning efter kön. I och med att metodförändringar har gjorts inför den andra undersökningen behöver inte nivåförändringen i utsatthet vara en faktisk förändring.

Undersökningarna mäter utsatthet på olika sätt och ger snarare två olika mått på utsatthet. När det gäller förändringar i nivåer över tid krävs oftast flera mätningar för att man ska kunna prata om en faktisk ökning eller minskning. Uppföljningstiden var endast ett år, vilket generellt sett är kort tid. Det är inte uteslutet att en faktisk ökning av utsattheten har inträffat; dock innebär metodförändringarnas påverkan på utsatthetsnivån att det inte går att avgöra.

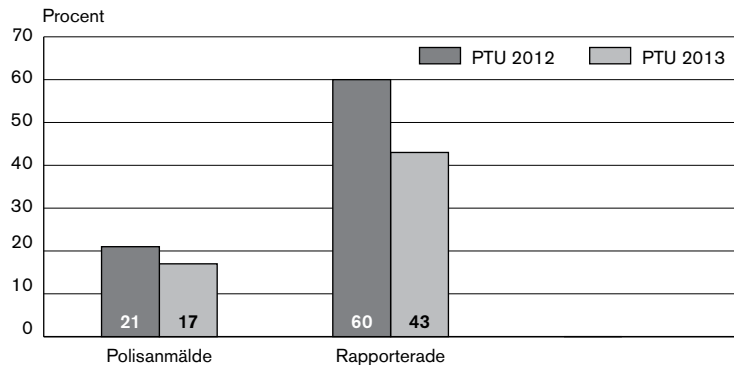
**Figur 1. Andel utsatta förtroendevalda efter kön och totalt enligt PTU 2012 och PTU 2013.**



## Polisanmälan

Det var en lägre andel förtroendevalda som polisanmälde den senaste händelsen i PTU 2013 jämfört med PTU 2012 (figur 2). Det var även en lägre andel som rapporterade den senaste händelsen till annan än polisen.

**Figur 2. Andel utsatta som polisanmält respektive rapporterat senaste händelsen enligt PTU 2012 och PTU 2013.**

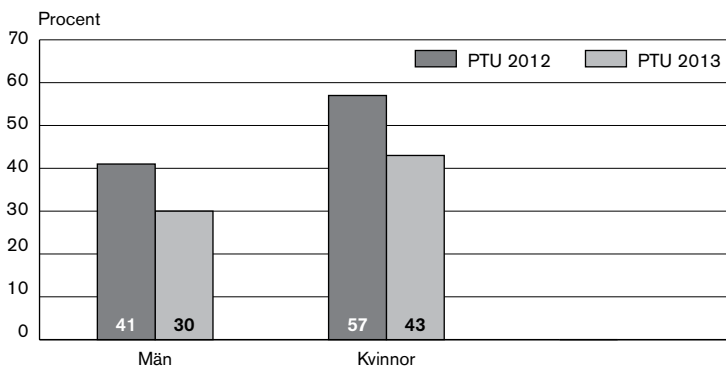


Att det var en lägre andel som svarade att de polisanmält/rapporterat den senaste händelsen av utsatthet behöver inte betyda att färre faktiskt anmäler till polisen, utan snarare att det handlar om mindre allvarliga händelser där det finns oklara rutiner, såsom hot/påhopp via sociala medier. Av de förtroendevalda som inte polisanmälde händelsen angav en större andel att skälet var att händelsen upplevdes som en småsak eller bagatell i PTU 2013 (23 procent) jämfört med PTU 2012 (19 procent).

## Behov av stöd eller hjälp

Jämfört med PTU 2012 var det en mindre andel i PTU 2013 som uppgav att de behövde stöd eller hjälp i samband med utsattheten (figur 3).

**Figur 3. Andel utsatta med behov av stöd och hjälp efter kön enligt PTU 2012 och PTU 2013.**



Att en mindre andel uppgav att de behövde stöd eller hjälp kan tyda på att utsattheten omfattade en större andel mindre allvarliga händelser som genererade ett mindre behov av stöd och hjälp.

## Förövarens motiv

Utsatta förtroendevalda fick ange vad de uppfattade att förövaren hade för motiv. I PTU 2013 (13 procent) ansåg en lägre andel att förövarens motiv var att få den förtroendevalda att sluta jämfört med PTU 2012 (19 procent). Däremot var andelen som ansåg att förövarens motiv var att förödmjuka eller förolämpa högre i PTU 2013 (27 procent) än i PTU 2012 (24 procent). Att sociala medier används för att förödmjuka och förolämpa snarare än för att påverka en förtroendevald i sitt uppdrag är troligt.

## Framtida jämförelser

Jämförelserna ovan visar att nivåskillnaderna i resultaten mellan PTU 2012 och PTU 2013 snarare beror på metodförändringar än faktiska skillnader, därför är de bägge undersökningarnas resultat inte jämförbara med varandra. De metodförändringar som infördes i PTU 2013 med lärdom av den fullskaliga testundersökningen 2012 medför dock att det i framtiden kommer att gå att göra jämförelser mellan PTU 2013 och kommande undersökningar. Regeringen har gett Brå i uppdrag att genomföra PTU 2015 som ska kartlägga förtroendevaldas utsatthet under valåret 2014.

# Utsatthet och sociala medier

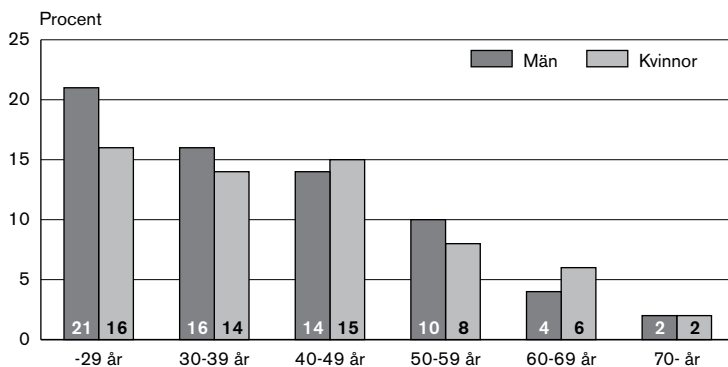
Politiker ska synas och finnas tillgängliga och sociala medier är ett snabbt och enkelt sätt för både politiker och väljare att kommunicera. Dock är det också en arena där utsatthet förekommer. Hot och påhopp via sociala medier visade sig vara den vanligaste formen av utsatthet enligt PTU 2013. Detta ger anledning till att titta närmare på just utsatthet och sociala medier. Dessutom var en av metodförändringarna inför PTU 2013 att även påhopp via sociala medier inkluderas i måttet på utsatthet och inte bara hot via sociala medier. Nedan redovisas några resultat om utsatthet och sociala medier utifrån PTU 2013.

## Utsatthet i sociala medier

Av samtliga förtroendevalda var det 8 procent (712 förtroendevalda) som utsattes genom hot eller påhopp via sociala medier någon gång under 2012. Det var också den vanligaste formen av hot eller trakasserier. Skillnaden mellan andel utsatta män (7,8 procent) och andel utsatta kvinnor (8,4 procent) var marginell.

Ser man till ålder och utsatthet via sociala medier är utsattheten högst i den yngsta åldersgruppen och lägst i den äldsta åldersgruppen (figur 4). I den yngsta åldersgruppen, 29 år och yngre, är män mer utsatta för hot/påhopp via sociala medier än kvinnor (21 respektive 16 procent).

**Figur 4. Andel utsatta för hot/påhopp via sociala medier efter kön inom respektive åldersgrupp enligt PTU 2013.**

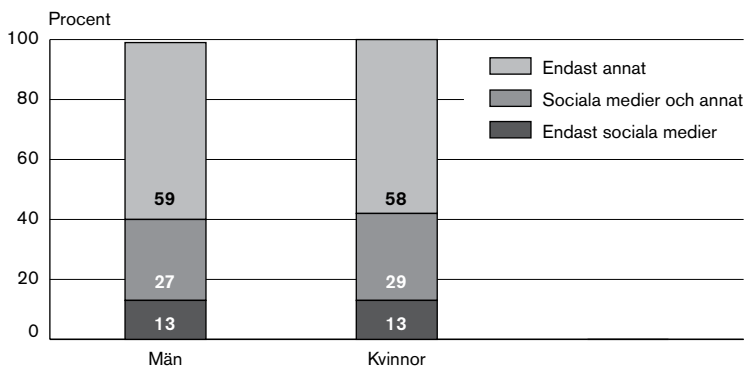


De förtroendevalda som utsatts för hot/påhopp via sociala medier kan naturligtvis även ha utsatts på annat sätt. För att få en bild av hur utsattheten ser ut då sociala medier är i fokus kan utsattheten delas in i följande kategorier:

- om utsattheten skett *endast* genom hot/påhopp via sociala medier (*Endast sociala medier*),
- om utsattheten skett genom hot/påhopp via sociala medier *men även* på annat sätt (*Sociala medier och annat*),
- om utsattheten skett på annat sätt än via sociala medier (*Endast annat*).

Sett till denna indelning var det 3 procent av *samtliga* förtroendevalda som endast utsattes via sociala medier, 6 procent genom sociala medier men även på annat sätt, och 12 procent av samtliga förtroendevalda utsattes på annat sätt än via sociala medier. I figur 5 redovisas hur utsattheten fördelar sig bland utsatta förtroendevalda, uppdelat efter kön.

**Figur 5. Fördelning över typ av utsatthet efter kön bland utsatta förtroendevalda PTU 2013.**

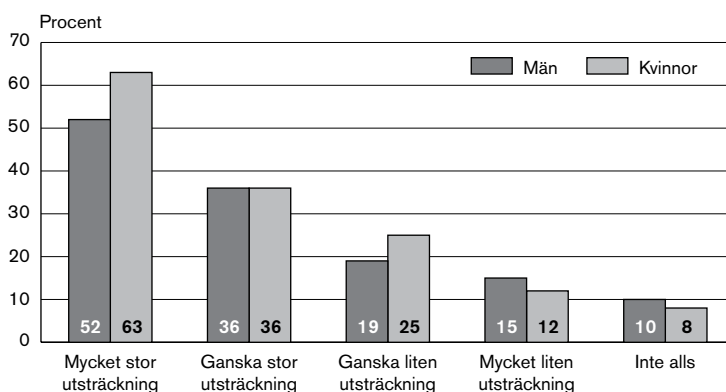


Totalt hade 41 procent av de utsatta utsatts via sociala medier någon gång under 2012.

## Aktivitet i sociala medier

Det finns naturligtvis ett samband mellan utsatthet via sociala medier och i vilken utsträckning förtroendevalda är aktiva i dessa medier. Huvudrapporten (Brå 2014:9) visade att i ju högre utsträckning en förtroendevald är aktiv på internet eller i sociala medier desto större är risken för att utsättas generellt. Bland förtroendevalda som var aktiva i mycket stor utsträckning var utsattheten 52 procent bland männen och 63 procent bland kvinnorna (figur 6).

**Figur 6. Andel utsatta totalt efter kön inom respektive grad av aktivitet på internet/i sociala medier enligt PTU 2013.**



## Förtroendevaldas ålder och sociala medier

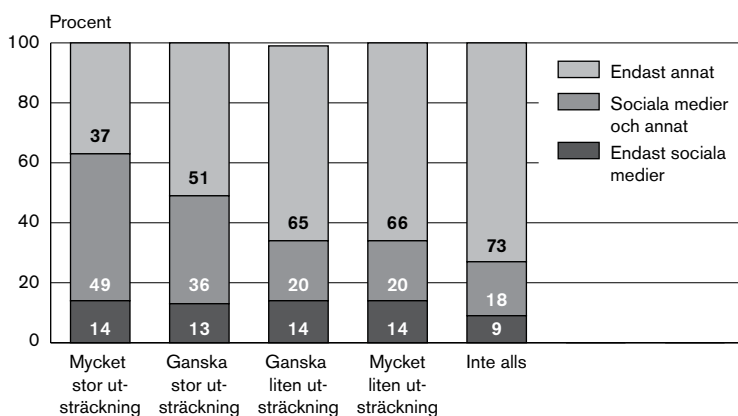
Det finns också ett samband mellan ålder och i vilken utsträckning sociala medier används. Förtroendevalda män som är 29 år och yngre är de som är mest aktiva (i mycket stor eller ganska stor utsträckning) på internet eller i sociala medier (58 procent). Bland förtroendevalda kvinnor som är 29 år och yngre är 34 procent aktiva på internet eller i sociala medier i mycket stor eller ganska stor utsträckning. Andelen som är aktiva i mycket stor eller ganska stor utsträckning på internet eller i sociala medier minskar ju äldre åldersgrupp som studeras. I den äldsta åldersgruppen var andelen aktiva i mycket stor eller ganska stor utsträckning 9 procent bland männen och 8 procent bland kvinnorna.

## Grad av aktivitet i sociala medier

Hur påverkas utsattheten av i vilken utsträckning en förtroendevald är aktiv på internet eller i sociala medier? Andelen som utsatts endast via sociala medier är lika stor oavsett hur aktiv den förtro-

endevalda personen själv är på internet eller i sociala medier med undantag för dem som inte alls är aktiva. Däremot ser man en gradskillnad när det gäller utsatthet via sociala medier och annan form av utsatthet efter i vilken utsträckning de förtroendevalda själva varit aktiva på internet eller i sociala medier. De förtroendevalda som varit aktiva i mycket stor utsträckning har i lägst utsträckning utsatts på annat sätt än via sociala medier (figur 7). De är också generellt mer utsatta än de förtroendevalda som varit aktiva i mindre utsträckning. Även de förtroendevalda som uppger att de inte alls är aktiva på internet eller i sociala medier utsätts via sociala medier.

**Figur 7. Typ av utsatthet efter grad av aktivitet på internet/i sociala medier enligt PTU 2013.**



## Faktorer inom uppdraget

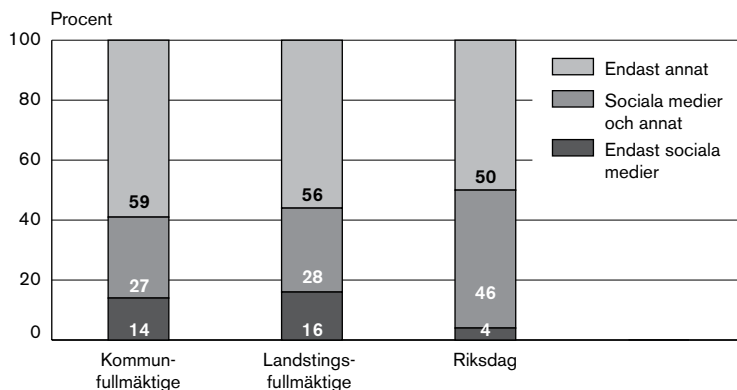
Faktorer inom uppdraget, såsom i vilken politisk församling den förtroendevalda är verksam, i vilken omfattning och vilket parti den förtroendevalda representerar, påverkar den generella utsattheten, visar PTU 2013.

Generellt sett var riksdagsledamöter mest utsatta (59 procent), i landstingsfullmäktige var 25 procent av ledamöterna utsatta och i kommunfullmäktige 19 procent.

### Politisk församling

Utsatthet via sociala medier ser olika ut beroende på i vilken politisk församling ledamöterna har sina förtroendeuppdrag. Av utsatta riksdagsledamöter var det en liten andel, 4 procent, som endast utsattes via sociala medier under 2012 (figur 8). Dock utsattes en betydligt större andel bland riksdagsledamöterna via sociala medier, men även på annat sätt, jämfört med ledamöter i kommun- eller landstingsfullmäktige.

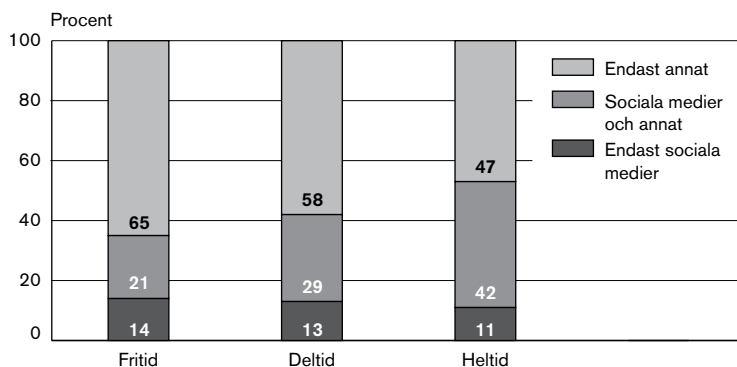
**Figur 8. Typ av utsatthet efter kön inom respektive politisk församling enligt PTU 2013.**



## Uppdragets omfattning

Heltidspolitiker är betydligt mer utsatta (50 procent) än deltidspolitiker (28 procent) och fritidspolitiker (13 procent), enligt PTU 2013. Även hur utsattheten ser ut skiljer sig åt mellan förtroendevalda med olika omfattning på uppdrag. Då utsattheten endast handlar om hot/påhopp via sociala medier är både fritids- och deltidspolitiker mer utsatta än heltidspolitiker (figur 9). Däremot utsätts heltidspolitiker i större utsträckning för hot/påhopp via sociala medier men också för annan form av utsatthet. Fritidspolitiker är de som i högst utsträckning utsätts på något annat sätt än via sociala medier. Skillnaderna mellan män och kvinnor är marginella.

**Figur 9. Typ av utsatthet efter kön inom respektive omfattning på uppdraget enligt PTU 2013.**



Något som bör påpekas är att ju aktivare man är som politiker desto aktivare är man också på internet/i sociala medier. Ungefär 14 procent av fritidspolitiker var aktiva på internet eller i sociala medier i mycket eller ganska stor utsträckning medan det bland

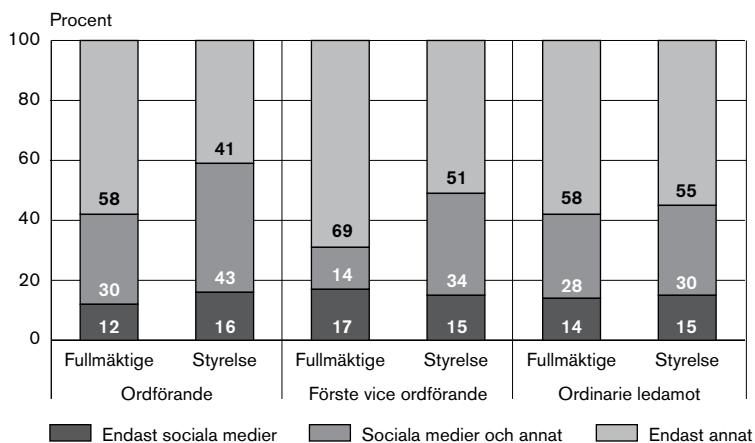


deltidspolitikerna var 28 procent. Bland heltidspolitikerna var 53 procent aktiva på internet eller i sociala medier i mycket eller ganska stor utsträckning

## Typ av uppdrag och position inom uppdraget

Ledamöter i kommun- och landstingsstyrelse är mer utsatta generellt sett jämfört med ledamöter med andra uppdrag. Särskilt gäller det ordförandeposten, där mer än varannan är utsatt (54 procent). Även ordförande i fullmäktige (24 procent) är mer utsatta generellt sett. Formen för utsattheten skiljer sig åt både mellan position och mellan uppdrag. Ordförande och 1:e vice ordförande i styrelse utsätts betydligt mer via sociala medier än ledamöter i samma positioner inom fullmäktige (figur 10). Ordinarie ledamöter i fullmäktige utsätts på samma sätt som ordinarie ledamöter i styrelse.

**Figur 10. Typ av utsatthet inom fullmäktige och inom styrelse efter position inom uppdraget enligt PTU 2013.**

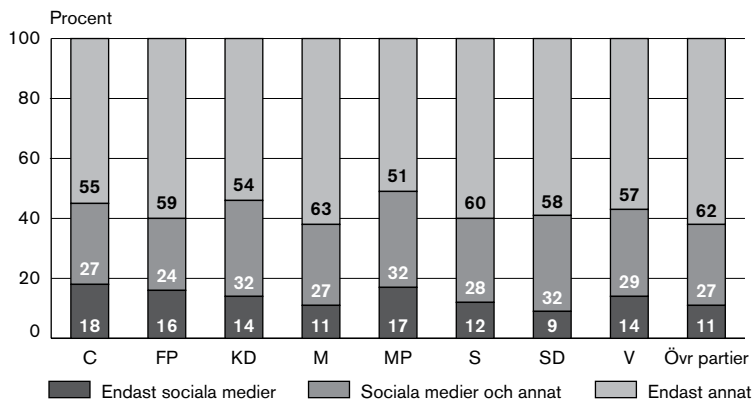


## Partitillhörighet

Sverigedemokraterna är det parti som har högst andel utsatta ledamöter enligt PTU 2013 (43 procent). Även Miljöpartiet och Vänsterpartiet har en högre andel utsatta ledamöter (26 respektive 24 procent). Då man ser till typ av utsatthet var förtroendevalda inom Centerpartiet, Miljöpartiet och Folkpartiet mer utsatta via endast sociala medier än förtroendevalda i andra partier (figur 11). För förtroendevalda inom Moderaterna handlade utsattheten främst om annan utsatthet än via sociala medier.

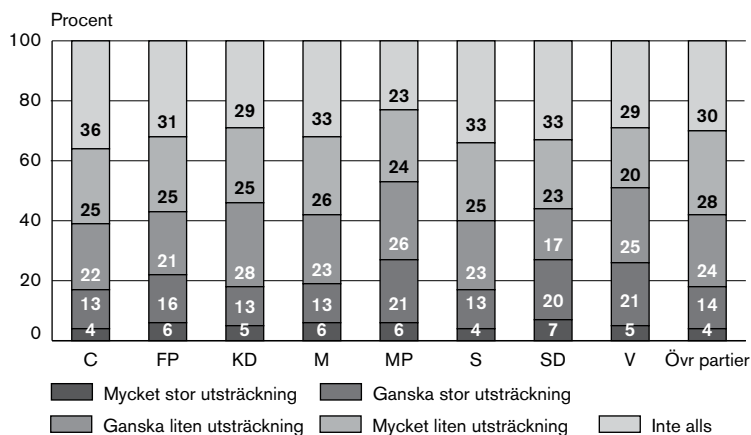
Bland förtroendevalda i Miljöpartiet, Sverigedemokraterna och i Vänsterpartiet är det en högre andel som uppger att de i mycket stor eller ganska stor utsträckning är aktiva på internet eller i sociala medier än bland förtroendevalda i andra partier. Förtroende-

Figur 11. Typ av utsatthet inom respektive parti enligt PTU 2013.



valda inom Centerpartiet är minst aktiva, 36 procent uppger att de inte är aktiva alls (figur 12).

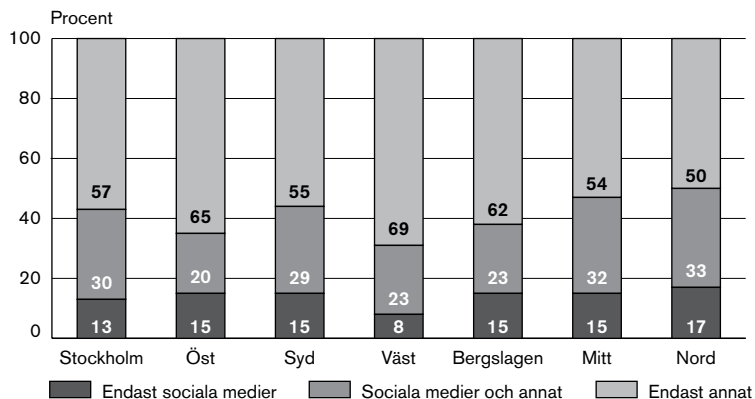
Figur 12. Grad av aktivitet på internet/i sociala medier inom respektive parti enligt PTU 2013.



## Region

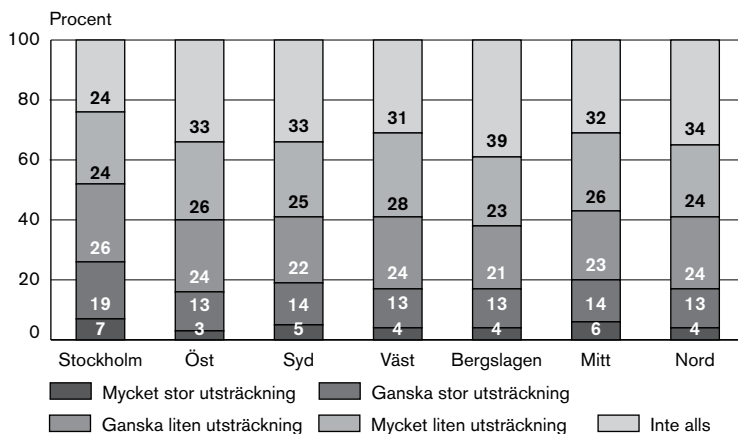
År 2015 träder den nya Polismyndigheten i kraft, och den kommer att vara indelad i sju regioner. Regionerna baseras på polisens nuvarande sju samverkansområden (som i sin tur är indelade efter län). Enligt PTU 2013 är region Stockholm den region med högst andel utsatta förtroendevalda (22 procent) medan region Öst och region Bergslagen har lägst andel förtroendevalda som utsattes (16 procent vardera). Förtroendevalda i region Nord utsattes i störst utsträckning via sociala medier, medan region Väst är de som i minst utsträckning utsattes för hot eller påhopp via sociala medier (figur 13).

Figur 13. Typ av utsatthet inom respektive region enligt PTU 2013.



Förtroendevalda i region Stockholm är de som är mest aktiva, 7 procent uppger att de är aktiva i mycket stor utsträckning, och 19 procent uppger att de är aktiva i ganska stor utsträckning (figur 14). Minst aktiva är förtroendevalda i region Öst där 3 procent uppger att de är aktiva i mycket stor utsträckning medan 13 procent är aktiva i ganska stor utsträckning. Däremot uppger 39 procent av förtroendevalda i region Bergslagen att de inte alls är aktiva på internet eller i sociala medier.

Figur 14. Grad av aktivitet på internet/i sociala medier inom respektive region enligt PTU 2013.



# Slutord

Politikernas trygghetsundersökning är en omfattande undersökning som är planerad att kunna genomföras löpande och kunna jämföras över tid, och den behöver därför vara väl utprövad. Den första undersökningen (PTU 2012) gjordes som en fullskalig testundersökning. Den utvärderades med syfte att utveckla och förbättra både metod och datakvalitet. Den andra undersökningen, PTU 2013, utgick från PTU 2012, men omarbetades utifrån utvärderingen. Även om metodförändringarna gör att de båda undersökningarna inte är jämförbara visade utvärderingen att förändringarna var nödvändiga.

Jämförelsen mellan PTU 2012 och PTU 2013 visar hur resultaten påverkats av metodförändringar mellan undersökningarna. Det finns flera indikatorer som tyder på att PTU 2013 jämfört med PTU 2012 fångat fler ”mindre allvarliga” händelser, såsom hot och trakasserier via sociala medier, vilket också bedömts påverka att den totala utsattheten blivit högre. Resultatskillnader i PTU 2013 jämfört med PTU 2012 är:

- en betydligt större andel som uppgett utsatthet via sociala medier
- lägre andel som polisanmält händelsen
- lägre andel som rapporterat händelsen till annan än polisen
- lägre andel som uppger att de haft ett behov av stöd eller hjälp
- lägre andel som uppger att motivet var att få den förtroendevalda personen att avsäga sig uppdraget medan en högre andel uppger att motivet var att förolämpa den som utsattes
- en större andel som såg händelsen som en småsak/bagatell.

Den vanligaste formen av utsatthet bland förtroendevalda var hot och påhopp via sociala medier enligt PTU 2013. Ju mer aktiv man är som förtroendevald på internet eller i sociala medier desto större är risken att utsättas generellt. Dock utsätts förtroendevalda på internet och i sociala medier även om de själva inte alls är aktiva på den arenan.

Utifrån resultaten i PTU 2013 samt Brås forskning om otillåten påverkan har Brå tagit fram en skrift med råd och tips på hur utsatthet, i sociala medier men också i annan form, mot förtroen-

devalda kan förhindras och motverkas (Brå 2014). Det är i många fall ett mindre steg för förövare att hota en förtroendevald via sociala medier än t.ex. skicka ett hot i ett (pappers)brev. Att skicka ett brev innefattar fler moment då det krävs kuvert med frimärke och att gå till en brevlåda. Under dessa moment finns det flera tillfällen att ångra sig. Dessutom kan förövaren uppleva en högre form av anonymitet i sociala medier.

För att få mer kunskap om näthat och utsatthet i sociala medier behövs fler studier, inte bara när det gäller förtroendevalda. Regeringen har gett Brå i uppdrag att kartlägga polisanmälda hot, kränkningar och trakasserier mot enskilda individer som sker via nätet och andra elektroniska kommunikationsmedel. Studien ska redovisas under 2015. Resultaten från denna tillsammans med PTU och andra initiativ bidrar till ökad kunskap som är viktig för det förebyggande arbetet.

# Referenser

Brottsförebyggande rådet, Brå (2012). *Politikernas trygghetsundersökning 2012. Förtroendevaldas utsatthet och oro för hot, våld och trakasserier*. Rapport 2012:14. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Brottsförebyggande rådet, Brå (2013). *Politikernas trygghetsundersökning 2012. Teknisk rapport*. Rapport 2013:9. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Brottsförebyggande rådet, Brå (2014). *Politikernas trygghetsundersökning 2013. Utsatthet och oro för trakasserier, hot och våld*. Rapport 2014:9. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Brottsförebyggande rådet, Brå (2014). *Politikernas trygghetsundersökning 2012. Teknisk rapport*. Rapport 2014:16. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Brottsförebyggande rådet, Brå (2014). *Att förhindra och hantera incidenter mot förtroendevalda*. Skrift 2014. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Regeringens skrivelse 2011/12:44. *Handlingsplan för att värna demokratin mot våldsbejakande extremism*. Stockholm 2011.





**Brottsförebyggande rådet/National Council for Crime Prevention**

BOX 1386/TEGNÉRGATAN 23, SE-111 93 STOCKHOLM, SWEDEN

TELEFON +46 (0)8 401 87 00 • FAX +46 (0)8 411 90 75 • E-POST [INFO@BRA.SE](mailto:INFO@BRA.SE) • [WWW.BRA.SE](http://WWW.BRA.SE)

URN:NBN:SE:BRA-576